

Nr. 27 til § 16 angaar Statens Refusion og ekstra Tilskud. Man tiltræder Tanken om, at Staten maa træde til ved de forøgede Udgifter, Lovforslaget kræver; men da det efter Flertallets Mening er meget vanskeligt for Administrationen for et saa betydeligt ekstra Tilskud som foreslaaet — 5 Mill. Kr. — at udarbejde et Fordelingsgrundlag, der er og vil blive anerkendt som retfærdigt, stiller man Forslag om, at Staten refunderer de syv Tolvte dele af Kommunernes Udgifter, idet en Tolvtedel af disse nogenlunde vil svare til 5 Mill. Kr., hvorhos det yderligere foreslaas i Overgangstiden at stille et ekstra Beløb til Raadighed til Kommuner, hvis Udgifter til Aldersrente bliver særlig byrdefulde i Forhold til deres Udgifter til Alderdomsunderstøttelse i 1922—23.

Ændringerne til § 21 angaar den mulige Forskel, som bliver mellem den for Tiden tilstaaede Alderdomsunderstøttelse og den beregnede Aldersrente, idet der foreslaas, at denne gaar ned med en Part straks ved Overgangen til Aldersrenten.

Saa vel Udvalgets som Flertallets Ændringsforslag har Indenrigsministeren erklæret at kunne tiltræde.

Et *Mindretal* (Henriette Crone, A. P. Hansen, Carl Jensen, Martin Olsen og C. F. Sørensen) anerkender Lovforslagets Princip om faste Takster. Man var gaaet til Udvalgsarbejdet i Haab om at faa Forslaget ændret, derunder væsentligst at faa Aldersgrænsen nedsat. Disse Forventninger er under Udvalgsarbejdet bristet, tværtimod har man fra Flertallets Side ved nye foreslaaede Ændringer yderligere forringet Forslaget fra den Skikkelse, hvori Folketinget har vedtaget det.

Mindretallet beklager derfor, at man fra Flertallets Side ikke vil gaa med til gennem en ny Aldersrentelov at give vort Lands gamle og udslidte Medborgere en nogenlunde taalelig økonomisk god Livsaften.

I Overensstemmelse med vort Syn paa, hvorledes Aldersrenteloven bør være, maatte vi principielt forlange det foreliggende

Forslag ændret betydeligt og mindst forlange de af vore Partifæller i Folketinget stillede Ændringsforslag gennemført. Men herom har der under den stærke Modstand fra Udvalgsflertallets Side ikke kunnet blive Tale. Vi har derfor indskrænket os til som det allermindste, der maatte kræves, for at vi kunde stemme for Forslaget, at fremsætte nogle faa Ændringer, som findes, omtalt nedenfor.

Ændringsforslagene under Nr. 1, 15 og 18 gaar ud paa at forandre Aldersgrænsen fra 65 Aar til 60 Aar. Nr. 14 omhandler Taksterne, som her foreslaas som det mindste, der maa kræves. Nr. 25 gaar ud paa at sikre Kommunerne Refusion efter passende Takster for Underholdet paa Alderdomshjem, Nr. 26 at give Kommunerne $\frac{3}{4}$ Refusion af Statskassen for Aldersrenten. Nr. 30 er en Følge af Ændringsforslaget om Aldersgrænsens Nedsættelse til 60 Aar. Nr. 32 er redaktionelt som Følge af Paragraffens ændrede Skikkelse.

Et *Mindretal* (Jeppesen [Drusebjerg]) har ligesom det forannævnte Mindretal under Behandlingen i Udvalget i første Række rettet sine Bestræbelser paa at faa Aldersgrænsen nedsat til 60 Aar, da Mindretallet maa skønne, at en fremtidig Aldersgrænse af 65 Aar socialt set rummer et saa stort Tilbageskridt, at Mindretallet maa fralægge sig ethvert Ansvar for dets Gennemførelse.

Under Hensyn til nævnte Synspunkt er Mindretallet Medforslagsstiller til Ændringsforslagene under Nr. 1, 15, 18 og 30, hvilke Ændringer tager Sigte paa ovennævnte Forhold.

Endvidere kan Mindretallet tiltræde Ændringen under Nr. 27 om en ændret Affattelse af § 16, som foreslaaet af Flertallet.

Mindretallet (J. Chr. Møller) er af den Mening, at naar der skal lovgives om Aldersrente, da bør Forsikringstanken optages, saaledes at det bliver Hjælp til Selvhjælp, og af den Grund er Ændringsforslaget Nr. 28 stillet.